

HANDELSFLÅDENS VELFÆRDSRÅD

Bilag 2.

4. september 1970.

Handelsministeriet.

Som det vil være handelsministeriet bekendt, fastsættes det i § 3 i lov nr. 188 af 30. april 1948 om velfærdsforanstaltninger for søfarende, at de til velfærdsrådet fornødne midler skal tilvejebringes ved en afgift, der oprindeligt var fastsat til 8 øre pr. dag for hver med dansk handelsskib forhyret søfarende, der er forsikret mod følger af ulykestilfælde i henhold til den gældende ulykesforsikringslovgivning. Denne afgift, der udredes med 25 pct. af de søfarende, 25 pct. af rederne og 50 pct. af statskassen, er senere ved lov nr. 84 af 31. marts 1958 blevet forhøjet til 12 øre pr. dag og påny ved lov nr. 161 af 28. maj 1964 forhøjet således, at afgiften for tiden udgør 20 øre pr. dag for hver søfarende og udredes med 5 øre pr. dag af den søfarende, 5 øre af rederen og 10 øre af statskassen.

Afgiften har i de seneste finansår indbragt følgende beløb:

1967-68	1.180.972 kr. 40 øre
1968-69	1.158.205 - 60 -
1969-70	1.159.793 - 60 -

Som det vil fremgå heraf, har afgiftsprovenuet stort set været stagnerende, uanset at handelsflåden i den samme periode tonnagemæssigt er vokset betydeligt. Dette skyldes dels den mindre bemanning som følge af handelsflådens rationalisering og modernisering, dels at handelsflåden efterhånden kommer til at bestå af større enheder med relativt mindre mandskab i forhold til tonnagen. Man må derfor regne med, at velfærdsafgiften på det nuværende beregningsgrundlag, og uanset at handelsflåden stadig er fuldt beskæftiget, ikke i de kommende år vil kunne indbringe væsentlig mere, end tilfældet har været i de senere finansår.

Medens velfærdsrådets indtægter fra velfærdsafgiften således har været stagnerende, har velfærdsrådets udgifter været stærkt stigende som følge af den almindelige udvikling af priser og lønninger. Ikke mindst lønudviklingen har været af særlig betydning for velfærdsrådets økonomi, da ca. 30 pct. af velfærdsrådets løbende indkomst medgår alene til aflønning af det af velfærdsrådet beskæftigede personale her i landet. Herudover aflønnes for tiden 2 velfærdssekretærer i udlandet, hvis lønninger og driftsudgifter har været stærkt påvirket af den i 1968 stedfundne devaluering af den danske krone. Devalueringen har også medført stigende udgifter på andre områder, hvor velfærdsrådet deltager i virksomhed i udlandet, således bl. a. til opretholdelse af de fælles skandinaviske institutioner: Sømandshotellet i Antwerpen og Sømandsklubben i Manila.

Med hensyn til velfærdsrådets virksomhed i de senere år findes der en nærmere beskrivelse heraf i de af velfærdsrådet afgivne årsberetninger til handelsministeren. Det fremgår heraf, at man stadig har søgt at tilpasse velfærdsrådets arbejde til udviklingen inden for skibsfarten, og at man i de senere år navnlig har lagt stor vægt på sådanne former for aktivitet, der kan drives om bord, i betragtning af de ofte meget korte havneophold. Ligeledes har man ment at burde lægge særlig vægt på nyhedsformidlingen til danske søfarende og til skibenes forsyning med film, læsestof etc.

Velfærdsrådet har tidligere som almindelig post distribueret dagblade og illustrerede tidsskrifter til uddeling i skibene, hvilket medførte mange klager over, at nyhedsformidlingen blev urimeligt forsinket. Man har derfor fra foråret 1970 foretaget en omlæg-